

4 / 5 / 84

ELLLENGUATGE

No venir d'aquí

A mb el verb *venir* es formen una sèrie de frases, usades sobretot negativament, amb les quals es pondera la poca importància d'una cosa. I, malgrat que són frases molt populars i diríem que molt genuïnes, no són recollides pel Diccionari Fabra ni pel de l'Enciclopèdia, ni a l'article "venir" ni a d'altres articles com "aquí", "pam" o "dia", que són mots que intervenen en algunes d'aquestes frases: *no venir d'aquí*, *no venir d'un pam*, *no venir d'un dia*. Sí, en canvi, que trobem exemples d'aquestes frases al Diccionari Alcover-Moll, com *no venir d'abò* i *no venir d'una pesseta*. També, en el *Recull de modismes i frases fetes* de Josep Balbastre i Ferrer, trobem *no ve d'aquí*, frase per a la qual proposa l'equivalència castellana "no tiene importancia", expressió, com es veu, més aviat neutra, com si en castellà no n'existís, o l'autor no en tingués coneixement, cap de més castissa.

Algunes d'aquestes frases, com *no venir d'aquí* i *no venir d'un pam*, tenen un valor genèric i són, per tant, d'aplicació en casos generals. Notem que sovint, especialment *no venir d'un pam*, són usades irònicament, per a ponderar l'exageració de certes afirmacions (altrament, usaríem poc *no venir d'un pam*, car avui ja és poc freqüent de comptar per pams). En un recent article sobre la fam en el món (Núria Sales, "L'Avenc", núm. 70), llegim: *...repeteixen errors com el de "50 milions d'éssers humans moren de fam cada any" (altres diuen "30 milions", no ve d'un pam)*. En canvi, *no venir d'un dia* i *no venir d'una pesseta* tenen una aplicació més específica i, de fet, no són sinó exemples d'una fraseologia més àmplia i, en alguns casos, d'intenció més concreta: *no venir de deu dies*, *no venir d'una setmana*, *no venir de mil pessetes*, *no venir d'un* (d'una persona o d'una de les coses de què es tracti).

Cal notar la diferència que hi sol haver entre *no venir d'un dia* i *no venir de vint-i-quatre hores*. Quan diem *No ve d'un dia*, volem donar a entendre, generalment, la relativa poca pressa que demana la solució d'un afer. En canvi, si diem *No ve de vint-i-quatre hores*, indiquem que aquesta solució admet la demora d'un dia, però no més, i recorrem justament a aquesta frase a fi d'evitar la imprecisió de *No ve d'un dia*: *Suposo que a la senyora no li vindrà de vint-i-quatre hores?* (Narcís Oller, *La febre d'or*), dit per qui vol ajornar fins a l'endemà el compliment d'una obligació.

Albert Jané